

בעניין:

1. לשכת עורכי הדין בישראל (מלכ"ר – 589928993)
2. עו"ד אפי נוה, ראש לשכת עורכי הדין בישראל
ממשרד קסוטו – נוף ושות'
מרח' דובנוב 10 תל אביב
טל': 03-7525222; פקס: 03-7527555

התובעים;

- נגד -

גב' שרון שפורר (ת.ז. 34109017)
מרח' מלציט 37, תל אביב
טל': 0505-5785786

הנתבעת;

מהות התביעה: לשון הרע, נזיקת, כספית.
סכום התביעה: 969,738 ₪.

כתב תביעה

התובעים, לשכת עורכי הדין בישראל (להלן: "הלשכה") וראש הלשכה, עו"ד אפי נוה (להלן: "ראש הלשכה" או "עו"ד נוה"), מתכבדים להגיש לבית המשפט הנכבד כתב תביעה זה כנגד הנתבעת, הגב' שרון שפורר.

על יסוד האמור בכתב התביעה מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעת לדין וליתן סעדים כדלקמן:

(א) צו עשה המורה לנתבעת להסיר את כל הפרסומים המכפישים המפורטים בפרקים ג-ד' להלן.

(ב) לחייב את הנתבעת לפצות את התובעים בסך של 969,738 ₪ כפיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק בשל הפרסומים המכפישים שפרסמה הנתבעת כנגד התובעים.

(ג) צו עשה המורה לנתבעת לפרסם, על חשבונה, תיקון והתנצלות בפני התובעים הן באתר שבו פרסמה הנתבעת לשון הרע על התובעים והן בדף "הפייסבוק" של הנתבעת וכן בכל אמצעי תקשורת אחר (שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד) בנוסח שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד.

(ד) לחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות משפט ושכר טרחת עורכי דין בתוספת מע"מ כדין.

כל ההדגשות שבכתב התביעה אינן במקור, אלא אם יצוין אחרת במפורש.

א. פתח דבר

1. עיתונאות חופשית, חסרת פניות, מקצועית, אחראית, המשקפת את המציאות כהווייתה ללא כל הסתרה או עיוות, הינה אחת מאבני היסוד של הדמוקרטיה הישראלית. ואכן, גם לשכת עורכי הדין וראש הלשכה רואים בחופש העיתונות כערך עליון שיש להגן עליו מפני כל מי שמבקש לפגוע בו. כך נהגו בעבר וכך ינהגו בעתיד כל מקום שיהיה ניסיון לפגוע בחופש העיתונות.

2. אלא מאי, וכפי שביט המשפט הנכבד ייווכח להלן, בין נסיבות ענייננו לבין אותה עיתונאות מקצועית ואחראית אשר על בית המשפט הנכבד (והלשכה) להגן עליה, אין דבר וחצי דבר.

3. התנהלותה הקיצונית, הזדונית והמכוונת מטרה של הנתבעת מעידה כי אין בפנינו "עיתונאית" בעלת מחויבות לאמת המבקשת להציג בפני קוראיה תוכן עיתונאי רציני. **הנתבעת אינה עיתונאית, כי אם**

תעמולנית. ככזו, הנתבעת אדישה לערכים (הנמצאים "בארגז הכלים" של כל עיתונאי ועיתונאית) כגון פרסום הוגן, נאמנות לאמת והימנעות מסילוף והטעיה.

4. בפנינו נתבעת שכל מטרתה היא להעביר **תוכן תעמולתי** לציבור קוראיה לאחר שהיא סימנה מטרה – הכפשת לשכת עורכי הדין והעומד בראשה בכל אמצעי שיש בידה. זאת בין אם בשם ועבור צדדים שלישיים המבקשים לפגוע בכל אמצעי בראש הלשכה (דבר ההופך את הנתבעת כתעמולנית להשכרה) ובין אם בניסיון "לחדש" את הקריירה העיתונאית באמצעות פרסום "סקופ" מהדהד (הגם שסקרי) אשר ייתכן ויהיה בו כדי להשיב את הנתבעת לעבודה באמצעי תקשורת מובילים כבעבר.
5. ובמה דברים אמורים ?
6. מהטעמים שזכרו לעיל, הנתבעת החליטה לעשות שימוש ב"שופר" שניתן לה ולפרסם כנגד הלשכה וראש הלשכה פרסומים משפילים, מבזים, שקריים ומגמתיים אשר אין כל ספק כי הם עולים לכדי לשון הרע. מהרגע הראשון בו פנתה הנתבעת ללשכה ועד לפרסום הפרסומים המשפילים והכוזבים ניתן היה לראות, כי הנתבעת נוהגת באופן חריג וקיצוני שאינו מתיישב עם התנהלותם של יתר העיתונאים שנוהגים לפנות מפעם לפעם ללשכה לקבלת עמדתה לפרסומים אודות הלשכה.
7. כך, הציפה הנתבעת את הלשכה בעשרות רבות של שאלות בנושאים שונים ורבים. בכל פעם שהלשכה הציגה לנתבעת תשובות והסברים (שברור שלא הסתדרו עם המטרה האמיתית של הנתבעת כתעמולנית) הייתה הנתבעת שולחת ללשכה עוד ועוד שאלות בנושאים אחרים שייתכן ובהם תמצא הנתבעת התנהלות "שלילית" אשר ניתן יהיה "להיעזר" בה בתעמולה המתוכננת מראש כנגד הלשכה וראש הלשכה.
8. כפי שיהא ניתן להיווכח להלן, מדובר בהתנהלות חריגה וקיצונית (שכאמור עומדת בניגוד לדרך מקובלת של עיתונאים אחרים). התנהלות זו מעידה על "הלך הרוח" של הנתבעת. היא מעידה כי מדובר במי שסימנה מראש מטרה – הכפשה והשמצה של הלשכה וראש הלשכה כאשר לעובדות ולאמת עיתונאית אין כל חשיבות. זהו ההסבר היחיד שניתן לתת להצפה של הלשכה בשאלות רבות בנושאים שונים ורבים.
9. בשל התנהלות קיצונית זו, וכן העובדה כי הנתבעת כבר פרסמה פרסומים שקריים וכוזבים כנגד הלשכה וראש הלשכה, הוחלט להזמין את הנתבעת לפגישה עם דוברת הלשכה ובאי כוחה. ככלל, די בהעברת מידע ומסמכים לעיתונאים על-פי בקשתם. אלא מכיוון שהיה ברור שהנתבעת יצאה למסע הכפשות והפצת שקרים, הוחלט להיפגש עם הנתבעת. במסגרת הפגישה, שנמשכה למעלה משעתיים, קיבלה הנתבעת תשובה לכל שאלה שהייתה לה ואף הוצגו בפניה מסמכים המעידים כי טענותיה כנגד הלשכה וראש הלשכה אינן נכונות. בסיום הפגישה נדמה היה כי הנתבעת תתקן אולי את דרכה וככל שתמשיך לעמוד על רצונה לפרסם כתבות כנגד הלשכה (כפי זכותה) היא תפרסם כתבות העומדות בסטנדרטים הנדרשים במלאכת העיתונות.
10. חרף האמור, הנתבעת החליטה להמשיך ולפרסם כנגד הלשכה וראש הלשכה פרסומים מטעים, שקריים וכוזבים שנועדו לפגוע בלשכה וראש הלשכה, להשפילם ולבזותם. וכיצד? בכל אחד ואחד מפרסומיה הציגה הנתבעת את עו"ד נוה כ"רודן", "מפר חוק", "שליט כל יכול", "מושחת" "פועל בניגוד עניינים" ועוד כהנה וכהנה מסרים שליליים שהנתבעת תכננה מראש במסגרת המסר התעמולתי שלה. הלשכה מצדה הוצגה בפרסומיה של הנתבעת ככזו שאינה מבקשת להיטיב עם ציבור

עורכי הדין, אלא רק עם ראשיה והמקורבים להם בלבד. ממשל "רודני" שציבור בוחריו כלל אינו מעניין אותו.

11. מדובר כמובן בהפצת שקרים והשמצות מכוערות. כפי שבית המשפט הנכבד ייווכח להלן, הלשכה וראש הלשכה פועלים בהתאם לסטנדרטים הציבוריים הגבוהים ביותר כאשר לנגד עיניהם עומד הרצון להיטיב עם ציבור עורכי הדין (כפי שניתן לראות בתוצאות הפעולות שנקטה הלשכה).

12. כך לדוגמא, לאחר שנים רבות של אי הצלחות, עלה בידי הלשכה וראש הלשכה לשפר את פוליסת ביטוח האחריות המקצועית הקולקטיבית של עורכי הדין (הן מבחינת הוזהל משמעותית, הן מבחינת היקף הכיסוי והן מבחינת תנאי הכיסוי). זאת עשתה הלשכה באמצעות פרסום מכרז בין חברות הביטוח המובילות.

מה עשתה אם כן הנתבעת שכאמור מבקשת להעביר מסר תעמולה שלילי כנגד הלשכה וראש הלשכה? הנתבעת ידעה כי מדובר במכרז שהביא לתוצאות טובות ביותר עבור ציבור עורכי הדין. לפיכך, בחרה הנתבעת בפרסומה להסתיר מהקוראים את הליך המכרז והבחירה שהתקיים ואף את העובדה כי המכרז הביא להישגים משמעותיים מהם נהנים מדי יום עורכי דין רבים. חלף זאת, כתבה כי ראש הלשכה פעל על מנת שהזוכה במכרז תהיה חברת הביטוח הנמנית על לקוחות משרדו. נאמנה לדרכה הנפסדת, הנתבעת אף הסתירה את העובדה כי גם חברות הביטוח שהפסידו במכרז הינן לקוחות במשרדו של ראש הלשכה. העיקר לא לפגוע במסר התעמולתי השלילי המתוכנן מראש של הנתבעת – השמצת ראש הלשכה והלשכה.

13. מדובר בדוגמא בלבד אשר ביחד עם יתר הנסיבות העובדתיות שיוצגו להלן, ניתן לקבוע בבטחה כי הנתבעת אינה עיתונאית, אלא **תעמלנית המפיצה תעמולה שלילית כנגד הלשכה וראש הלשכה**. מסיבה זו פתחנו ואמרנו כי בהליך דנן, אין מדובר ב"תחרות זכויות" שבין "חופש העיתונאות" לבין "שם טוב". אין כל ערך נגדי ראוי שבגיננו יכולה הנתבעת להסביר את התנהלותה. לא ערך של אמת ולא ערך של עיתונאות רצינית המבקשת לבקר.

14. התנהלותה של הנתבעת עולה לכדי פרסום לשון הרע במטרה מכוונת מראש לפגוע. התנהלות זו הסבה ללשכה וראש הלשכה (ששם הטוב אינו הפקר) נזקים רבים. על הנתבעת לתת על כך את הדין.

15. ואחרון לפתח הדברים: הלשכה וראש הלשכה מקדמים בכל הזדמנות ביקורת עיתונאית או ציבורית אודות התנהלותם. אך טבעי כי יהיו אלו שיבקשו לבקר את האופן שהלשכה וראש הלשכה מתנהלים. מדובר בביקורת מבורכת וכמובן שהלשכה וראש הלשכה קשובים לכל ביקורת כל עוד היא עניינית ומבוססת על עובדות וראיות (בשונה מהשמצות המבוססות על תיאוריות). אלא שבמקרה דנן, אין מדובר בביקורת. מדובר כאמור במי שמבקשת להשמיץ את הלשכה וראש הלשכה תוך הצגת עובדות מטעות, כוזבות ומסולפות לקוראיה. על כך לא ניתן יותר להבליג ומכאן תביעה זו.

ב. הצדדים לתביעה

16. התובעת 1, לשכת עורכי הדין בישראל, הינה גוף סטטוטורי אשר הוקם מכוח חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א – 1961 (להלן: "חוק לשכת עורכי הדין").

17. התובע 2, עו"ד אפי נוה, הינו יושב ראש הלשכה החל מחודש יוני 2015.

18. הנתבעת, גבי שרון שפורר, הינה כתבת הנוהגת לפרסם כתבות באתר אינטרנט המכונה בשם "המקום הכי חם בגיהנום", וכן בדף "הפייסבוק" שלה הכולל כ-15,500 עוקבים. יוער, כי בעבר עבדה הנתבעת

בעיתון "הארץ" ("דה מרקרי") ובערוץ 10, אך ככל הידוע לתובעים, הנתבעת פוטרה מתפקידים אלו על ידי מעסיקה.

ג. הרקע לפרסומים הכוזבים והמשמיצים – הנתבעת מציפה את הלשכה בעשרות

רבות של שאלות בנושאים שונים

19. לשכת עורכי הדין בישראל הינה גוף ציבורי אשר לא אחת מקבל מעיתונאים פניות ושאלות בנוגע לנושאים שונים. כאמור, פניות עיתונאיות אלו מקובלות ומבורכות. במגבלות החוק (לדוגמא סודיות החלה על מסמכים) הלשכה פועלת בשקיפות המרבית מול אותם עיתונאים.
20. על רקע זה, נודה כי טרם נתקלנו **במקרה כה חריג וכה קיצוני** דוגמת התנהלותה של הנתבעת. הנתבעת אמנם אינה עובדת באמצעי תקשורת מוסדר ומוכר כפי שעבדה בעברה, אך בכל הכבוד, אין בכך כדי לפטור אותה מסטנדרט ההתנהגות המקובל על ידי עיתונאים. ונבהיר;
21. ביום 19.12.16 פנתה הנתבעת לדוברת הלשכה והודיעה לה כי בכוונתה לפרסם כתבה על ההליך המשמעתי שהגישה וועדת האתיקה של מחוז תל אביב והמרכז כנגד עו"ד ברק כהן. במסגרת פנייה זו ביקשה הנתבעת לקיים שיחה עם ראש הלשכה על מספר נושאים, אשר בעיקרם נוגעים להליך המשמעתי הנ"ל וכן ביחס לדברים שפורסמו על ידי עו"ד ברק כהן לאחר שהוגשה נגדו הקובלנה (להלן: "הפנייה הראשונה").
- העתק פנייתה הראשונה של הנתבעת ללשכה מיום 19.12.16 מצ"ב **כנספח 1** לכתב התביעה.
22. ביום 20.12.16 השיבה דוברת הלשכה לפנייה הראשונה של הנתבעת. דוברת הלשכה הסבירה לנתבעת כי ראש הלשכה לא יתראיין בנושא זה ולא בכדי. כך, הוסבר לנתבעת כי עניינו של עו"ד כהן מתברר בבית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין לאחר שוועדת האתיקה החליטה להגיש נגדו קובלנה. מכיוון שראש הלשכה אינו חבר בוועדת האתיקה, אינו משתתף בישיבותיה ואינו מעורב בקבלת ההחלטות בה (גם בפועל וגם בהתאם להוראות הדין), מנוע ראש הלשכה מלהתייחס לכל שאלה הנוגעת להליך המשמעתי כנגד עו"ד כהן. לנתבעת אף הובהר, כי ככל שהיא מבקשת התייחסות לגבי הליכי משמעת, עליה לפנות ל"כתובת" המתאימה – היא וועדות האתיקה או בתי הדין המשמעתיים.
- העתק תשובת דוברת הלשכה לפנייה הראשונה של הנתבעת מיום 20.12.16 מצ"ב **כנספח 2** לכתב התביעה.
23. תשובת דוברת הלשכה לא ריצתה את הנתבעת. על כן, מיד לאחר מכן שלחה הנתבעת לדוברת הלשכה סדרת שאלות נוספת בענייני הליכי משמעת וכן בענייני מינוי בוררים, מקום בו ראש הלשכה הוסמך על ידי צדדים לחוזה למנות עבורם בורר (להלן: "הפנייה השנייה").
- העתק פנייתה השנייה של הנתבעת ללשכה מיום 20.12.16 מצ"ב **כנספח 3** לכתב התביעה.
24. חרף העובדה כי הפנייה השנייה לא הייתה שאילתה עיתונאית מקובלת, הלשכה פעלה רבות ולפנים משורת הדין, על מנת לספק לנתבעת מענה מקיף ומהיר. זאת כאמור מן הטעם שמדיניות הלשכה הינה שקיפות מלאה ופתיחות בכל הנוגע לניהול ענייני הלשכה. על כן, הלשכה אספה וליקטה עבור הנתבעת נתונים שונים ורבים מוועדות האתיקה ובתי הדין המשמעתיים השונים. הלשכה אף הציגה לנתבעת הסברים בנוגע להליך הבחירה בבוררים על ידי ראש הלשכה.
- העתק תשובת דוברת הלשכה לפנייה השנייה של הנתבעת מיום 25.12.16 מצ"ב **כנספח 4** לכתב התביעה.

25. אלא שגם לנוכח מענה מקיף זה, הנתבעת לא התרצתה (שהרי כיום אנו יודעים כי הנתבעת חתרה למטרה מכוונת מראש). לפיכך, ביום 1.1.17, פנתה הנתבעת ללשכה בפעם השלישית (להלן: "הפנייה השלישית"). הפעם, הנתבעת הגדילה לעשות שביקשה לקבל מידע והתייחסות ל-28 (!) **שאלות נפרדות וארוכות** בעניינים שונים שחלקם חדשים אשר כלל לא עלו במסגרת הפנייה הראשונה או הפנייה השנייה, וממילא אין להם כל קשר למענה שניתן לאותן פניות. כל שאלה עסקה בנושא אחר עד שנראה היה כי אין נושא אחד שפנייתה השלישית של הנתבעת החסירה.

העתק פנייתה השלישית של הנתבעת ללשכה מיום 1.1.17 מצ"ב **כנספח 5** לכתב התביעה.

26. תשומת לבו של בית המשפט הנכבד, כי חרף העובדה שהוסבר לנתבעת (במסגרת המענה לפנייה הראשונה), כי ראש הלשכה אינו מתראיין ומשיב לשאלות הנוגעות להליכים משמעותיים (כאמור בשל ההפרדה הקיימת והמוחלטת שבין מוסדות המשמעת בלשכה לבין ראש הלשכה) המשיכה הנתבעת להציג ללשכה וראש הלשכה שאלות רבות הנוגעות לענייני הליכים משמעותיים (לדוגמא שאלות מס' 16-19). הנתבעת התעלמה אפוא מהעובדה כי ראש הלשכה אינו עוסק בענייני הליכי משמעת.

27. בשל ההיקף החריג של הפניות, כמות השאלות, גיוון הנושאים וכן החזרה על שאלות שהובהר לנתבעת כי ראש הלשכה אינו יכול להתייחס אליהן, התקבל הרושם כי פניותיה של הנתבעת נעשו בשליחות גורמים ובעלי אינטרסים אישיים אחרים, תוך כדי "מסע דיג" בניסיון לאתר מידע מכפיש ומבזה (שכמובן לא קיים!) על הלשכה או על ראש הלשכה. כך במיוחד, שעה שחלק ניכר מהשאלות כוונו להליך המשמעותי שנקטה וועדת האתיקה כנגד עו"ד כהן.

28. "חובתה" של הלשכה להתייחס לפניות של עיתונאים נעצרת מקום בו ברור כי מדובר בפניות מכוונות מטרה וחסרות תום לב, מקל וחומר שעה שהן עוסקות בהליך משמעותי תלוי ועומד. לפיכך, הוחלט שלא להמשיך "לשתף פעולה" עם הנתבעת. עם זאת, הנתבעת הוזהרה מראש כי ככל שתפרסם כתבה מכפישה כנגד הלשכה או ראש הלשכה, בניגוד לדין, היא תידרש לתת על כך את הדין.

העתק מכתב התשובה לפנייתה השלישית של הנתבעת מיום 4.1.17 מצ"ב **כנספח 6** לכתב התביעה.

29. ואמנם, חששם הכן והאמיתי של הלשכה וראש הלשכה התממש. ביום 9.1.17 פרסמה הנתבעת באתר האינטרנט "המקום הכי חם בגיהנום" כתבה אשר כותרתה "נוחי דנקנר וברק כהן - לא אותו דין לשני עורכי דין" (להלן: "הכתבה המכפישה הראשונה"). כתבה זו כוללת, שלא במפתיע, השמצות מכוערות רבות שנועדו לבזות ולהשפיל את הלשכה וראש הלשכה ולפגוע באמון ציבור עורכי הדין בלשכה ובוועדות האתיקה.

העתק הכתבה המכפישה הראשונה מיום 9.1.17 מצ"ב **כנספח 7** לכתב התביעה.

30. הנתבעת לא הסתפקה בכך. לצד זאת, פרסמה הנתבעת שלושה "פוסטים" (Post) בפרופיל האישי שלה ב"פייסבוק" (אשר כולל כ- 15,500 עוקבים) ובהם השמצות מכוערות ומכפישות המציגות את ראש הלשכה כ"רודף" הרודף אחרי עורכי דין שאינם לרוחו. ב"פוסטים" אלו הפנתה הנתבעת לכתבה המכפישה הראשונה שפרסמה כאמור באינטרנט. ברור לכל, כי הנתבעת ראתה ב"פוסטים" אלו "כאמצעי שיווק" לכתבה ואיזה אמצעי שיווק "מוכר" יותר טוב מהצגתו של ראש הלשכה כרודף רודף. כמובן שהנתבעת הייתה אדישה לשמו הטוב של ראש הלשכה ולעובדה כי מדובר בטענות שקריות.

העתק שלושת "הפוסטים" שפרסמה הנתבעת ביום 9.1.17 מצ"ב **כנספח 8** לכתב התביעה.

31. בכך לא תמו מעלליה של הנתבעת. שהרי כתעמלנית היא יודעת כי לא די בכתבה אחת כדי להעביר תוכן שלילי במסגרת תעמולה ויש להמשיך ולהפיץ פרסומים שליליים על מנת להגיע ליעד המבוקש.
32. על כן, ביום 10.1.17 פנתה הנתבעת ללשכה בפעם הרביעית בדרישה לקבלת מידע נוסף, הפעם בנוגע לתקציב לשכת עורכי הדין (להלן: "הפנייה הרביעית"). עדות להתעלמותה של הנתבעת מסטנדרטים עיתונאיים מקובלים ניתן היה למצוא בסד הזמני הבלתי אפשרי שהעמידה הנתבעת ללשכה למתן התייחסות לשאלות שבפנייה זו. כך, "הקציבה" הנתבעת ללשכה 2:30 שעות בלבד לשם התייחסות לכל השאלות שזכרו בפנייה. זאת כידוע, בניגוד גמור לחובתה של הנתבעת (המתיימרת להציג עצמה כעיתונאית) לפי סעיף 7 לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות ליתן לאדם העשוי להיפגע מהפרסום "הזדמנות הוגנת לתגובה".
- העתק הפנייה הרביעית של הנתבעת מיום 10.1.17 מצ"ב **כנספח 9** לכתב התביעה.
33. גם הפעם הובהר לנתבעת, כי הלשכה החליטה להפסיק את שיתוף הפעולה עמה, שכן ברי כי הנתבעת אינה מעוניינת בפרסום עובדות ואמת, אלא בהכפשות של הלשכה וראש הלשכה, מתוך אינטרסים פסולים שאין ליתן להם כל יד.
- העתק תגובת הלשכה לפנייתה הרביעית של הנתבעת מיום 10.1.17 מצ"ב **כנספח 10** לכתב התביעה.
34. בעקבות זאת, הוסיפה הנתבעת פרקים נוספים בכתבה המכפישה הראשונה כנגד הלשכה וראש הלשכה, פרקים שאף הם עולים כדי לשון הרע.
35. למרבה הצער, גם בכך לא היה די. הנתבעת יודעת כאמור כי תעמולה שלילית מחייבת פרסומים רציפים בנושאים שונים ולא ניתן להסתפק במעט.
36. על רקע זה, שבה הנתבעת ביום 11.1.17 ופנתה ללשכה ולראש הלשכה בפעם החמישית (להלן: "הפנייה החמישית"). פנייה זו כללה שלל נושאים חדשים שטרם נזכרו בפניות הקודמות של הנתבעת ובניהן, הליך הבחירה בחברת הביטוח מנורה כחברת הביטוח המומלצת של לשכת עורכי דין בקשר לפוליסת אחריות מקצועית. כבר מעיון ראשוני בפנייה היה ברור, כי הנתבעת עומדת לפרסם כי חברת הביטוח מנורה זכתה במכרז בשל העובדה כי היא נמנית על חוג לקוחות משרדו של ראש הלשכה.
- העתק הפנייה החמישית של הנתבעת מיום 11.1.17 מצ"ב **כנספח 11** לכתב התביעה.
37. על רקע ההתנהלות החריגה שהוצגה לעיל ועל רקע העובדה כי מדובר בשקר גס שעשוי להסב נזקים כבדים ביותר הן ללשכה והן לראש הלשכה, הוחלט להזמין את הנתבעת לפגישה עם דוברת הלשכה ובאי כוחה של הלשכה. מדובר בצעד חריג שכן, וככלל, די בהעברת מידע ומסמכים לעיתונאים על-פי בקשתם. אלא מכיוון שהיה ברור שהנתבעת יצאה למסע הכפשות והפצת שקרים, הוחלט להיפגש עם הנתבעת.
- העתק תשובת הלשכה לפנייתה החמישית של הנתבעת מיום 12.1.17 מצ"ב **כנספח 12** לכתב התביעה.
38. ביום 17.1.17 התקיימה פגישה במשרד בא כוח הלשכה. במסגרת הפגישה, **שנמשכה למעלה משעתיים**, קיבלה הנתבעת תשובה לכל שאלה שהייתה לה, ואף הוצגו בפניה מסמכים המעידים כי טענותיה כנגד הלשכה וראש הלשכה אינן נכונות¹. זאת הן באשר לטענותיה החדשות במסגרת פנייתה החמישית בקשר לזכייתה של מנורה במכרז והן באשר ליתר הנושאים אליהם התייחסו הפניות

¹ בין היתר הוצגו לנתבעת מסמכים שאינם פומביים "אוף דה רקורד". כך לדוגמא, פרוטוקול ישיבת הוועד המרכזי של הלשכה אשר אינו מפורסם לציבור וחווה דעת יועץ הביטוח החיצוני שהלשכה שכרה.

הקודמות. נוכח טענותיה של הנתבעת, הוצג לנתבעת הליך קבלת ההחלטה, הנקי מפגמים, לבחור במנורה כזוכה במכרז, וכן העובדה כי הצעתה של מנורה הייתה טובה פי כמה מונים מהצעות יתר חברות הביטוח.

39. בסיום הפגישה נדמה היה כי הנתבעת תתקן אולי את דרכה וככל שתמשיך לעמוד על רצונה לפרסם כתבות כנגד הלשכה (כפי זכותה) היא תפרסם כתבות העומדות בסטנדרטים הנדרשים במלאכת העיתונות.

40. ברם, גם פגישה זו עם דוברת הלשכה ובאי כוח הלשכה לא סיפקה את הנתבעת. עוד בשעות הערב של יום הפגישה, שלחה הנתבעת ללשכה פנייה שישית במספר הכוללת שאלות רבות נוספות, שוב בעניינים שונים (להלן: "הפנייה השישית").

העתק פנייתה השישית של הנתבעת מיום 17.1.17 מצ"ב **כנספח 13** לכתב התביעה.

41. ושוב, נדרשה הלשכה להפעיל משאבים רבים רק על מנת לעמוד בסד הזמנים הדחוק ש"הקציבה" הנתבעת ללשכה. ואכן, ביום 18.1.17, הלשכה העבירה לנתבעת מענה מקיף, הולם ומלא לשלל השאלות הרבות שהעבירה הנתבעת במסגרת הפנייה השישית.

העתק תשובת הלשכה לפנייתה השישית של הנתבעת מיום 18.1.17 מצ"ב **כנספח 14** לכתב התביעה.

42. חרף האמור, ביום 22.1.17 פרסמה הנתבעת באתר האינטרנט "המקום הכי חם בגיהנום" כתבה נוספת אשר כותרתה: "הזוכה בחוזה של עשרות מיליונים לביטוח חברי לשכת עורכי הדין: חברת מנורה, לקוחה של אפי נוח העומד בראש הלשכה" (להלן: "הכתבה המכפישה השניה"). גם כתבה זו כללה, שלא במפתיע, השמצות מכוערות רבות שנועדו לבזות ולהשפיל את הלשכה וראש הלשכה, ולפגוע באמון ציבור עורכי הדין בלשכה.

העתק הכתבה המכפישה השניה מיום 22.1.17 מצ"ב **כנספח 15** לכתב התביעה.

ד. הפרסומים הדיבתיים הכוזבים והמשמיצים של הנתבעת

43. הכתבה המכפישה הראשונה והכתבה המכפישה השניה וכן יתר הפרסומים של הנתבעת בדף "הפייסבוק" שלה כוללים פרסומים מכפישים ושקריים רבים כנגד הלשכה ועו"ד נוח בעניינים שונים. עם זאת, בשלב זה ראוי להתמקד בשני הפרסומים השקריים המרכזיים שהסבו את הנוזקים הגדולים ביותר ופגעו בשמם הטוב של הלשכה ועו"ד נוח.

(1) הפרסום הדיבתי והכוזב הראשון – עו"ד נוח "שולט" בוועדת האתיקה והוא מחליט עבור

חברי ועדת האתיקה איזה עורך דין "לרדוף"

44. כאמור לעיל, ביום 9.1.17 פרסמה הנתבעת כתבה מכפישה ראשונה אודות הלשכה וראש הלשכה (נספח 7 לעיל). המסר השלילי והשקרי שהנתבעת ביקשה להעביר בדבר תעמולה זה היה פשוט: ראש הלשכה, עו"ד נוח, הוא "רדוף" והוא זה שמחליט איזה עו"ד "לרדוף" ולהגיש נגדו קובלנה לבית הדין המשמעתי ואיזה עו"ד לא לרדוף. הכל, בהתאם לאינטרסים והצרכים של ראש הלשכה.

45. כ"דוגמא" ל"שליטתו" של עו"ד נוח בוועדת האתיקה נתנה הנתבעת את עניינו של עו"ד ברק כהן – אותו עניין שבמסגרת הפניות המקדימות המרובות של הנתבעת הובהר לה (פעם אחר פעם), כי עו"ד נוח כלל אינו מעורב בהליכי המשמעת בכלל ובהליך המשמעת נגד עו"ד כהן בפרט.

46. כך למשל, בעמוד 11 לכתבה, כתבה הנתבעת את הדברים הבאים:

פרק שלישי: "החוב" של אפי נוה לבנק לאומי

יו"ר הלשכה מעורבב מכל הכיוונים עם הבנק שהתלונן על ברק כהן ואף מגייס לו לקוחות חדשים, אבל קשה לדעת עד כמה – כי הוא לא חושף תורמים ולא עונה לשאלות. ממש בהצלחה, כהן".

ובעמוד 12 לכתבה הוסיפה וכתבה כי:

"יש עוד עניין חשוב בנוגע לוועדת האתיקה: היא אמורה להיות בלתי תלויה לגמרי בראש הלשכה, כפי שהוא עצמו טען בכמה הזדמנויות (למשל בפוסט שהעלה בעמוד הפייסבוק שלו והתייחס בהרחבה לברק כהן). אבל האם אפשר לומר זאת על ועדת האתיקה של מחוז תל אביב ביחס לאפי נוה?".

הנתבעת השיבה לשאלה זו בעמ' 13 לכתבה:

"ועדת האתיקה לכאורה אמורה להיות נקייה וללא מורא. לא אמור להיות לה שום קשר לראש הלשכה, אבל בפועל זה לא קורה".

בעמ' 17-18 לכתבה הנתבעת ביקשה לתת דוגמאות למקרים בהם עורכי דין אשר עו"ד נוה כן "חפץ בעיקרם", מקבלים "חסינות" מהעמדה לדין משמעותי:

"באפריל 2014 נחקר תל-צור באזהרה, בחשד לשיבוש הליכי משפטי של אולמרט... ונחשו מה? לא אפי נוה ולא גבי מויאל נרעשו מההקלטה. ועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין לא התכנסה לשיבה בעניין. לאחרונה פורסם כי תל-צור הגיע להסדר עם הפרקליטות לפיו רישונו יושעה לשנה, אבל ללשכה לא היה כל חלק בהליך. למה קובלנה נגד שרגא, שפטל וכהן, וכלום נגד תל-צור ולקוחו אולמרט? ככה יצא. ואין לזה שום קשר לכך שרשימת התורמים לסיעה של דורון ברזילי ואפי נוה, היחידה שנחשפה אי פעם כפי שהוזכר לעיל, כוללת את תל-צור ואת עו"ד בעז בן צור (שייצג את הילל צרני כפרשת הולילנד). כמו גם שאין שום קשר בין החברים של רוסק עמינח בוועדת האתיקה לקובלנה נגד ברק כהן. כי אם היה קשר, זה היה עלול להיות לא אתי, וזה לא יכול לקרות: זו ועדת האתיקה".

47. כאמור לעיל, הנתבעת לא הסתפקה בפרסום המכפיש בכתבה. במסגרת "הפוסטים" שפרסמה במעמד פרסום הכתבה המכפישה הראשונה, היא פרסמה בעמוד "הפייסבוק" שלה כאמצעי שיווקי לכתבה, שלושה פוסטים בהם המשיכה להעביר את מסר התעמולה לפיו עו"ד נוה הוא "הרודף" השולט בזהות עורכי הדין שיעמדו לדין משמעותי. ונוכחי, לנתבעת כ- 15,500 עוקבים אשר בכל לחיצת כפתור מצדם, יכולים להרחיב את כמות הצופים בפרסומי הנתבעת. להלן חלק מהדברים שפרסמה (מתוך נספח 8):

"הנה לכם אדם שהעיתונים מפחדים לגעת בו. קוראים לו אפי נוה. הוא עורך דין ועומד בראש לשכת עורכי הדין. ... והלשכה שבראשה הוא עומד היא זו שמחליטה איזה עורך דין לרדוף – למשל את עו"ד ברק כהן או את עו"ד אליעד שרגא – ואיזה עורך דין לא לרדוף – למשל עו"ד נוחי דנקנר, או עו"ד השל הטייקונים נבות תל צור...".

48. ערב הגשת תביעה זו, פרסמה הנתבעת "פוסט" נוסף בדף "הפייסבוק" שלה המציג את עו"ד נוה כ"שליט" כל יכול אשר על-פי "גחמותיו" (כלשון הנתבעת) מגישה וועדת האתיקה קובלנות נגד עורכי דין:

"יודעים כמה זמן לקח ללשכה של אפי נוה לבקש להשעות את הרישיון של נוחי דנקנר שהורשע בהרצת מניות? שנתיים וחצי מרגע הגשת כתב האישום. ויודעים כמה זמן לקח עם ברק כהן? ובכן שם אפי נוה כבר התחיל לפני כתב האישום. ככה זה כנראה כשהמתלוננים הם הבנקאים הבכירים בישראל. לא יודעת איך 63 אלף עורכי דין הרשומים בלשכה לא פוצים פה ונתונים להחלטות אם לקחת להם את הרישיון שעליו עמלו זמן כה רב והשקיעו בו כסף רב להתנהל במחשכים באופן לא מסודר שנראה אפילו גחמתי כשאנשים עם אינטרסים לא ברורים ולא שקופים יכולים לחרוץ דינם. ובעצם אולי אני כן יודעת. אולי כי הם מפחדים שכשימתחו ביקורת ייקחו גם מהם את הרישיון. אבל זה מעגל אימה שחייבים לשבור...".

העתק "הפוסט" שפרסמה הנתבעת ביום 29.1.17 מצ"ב כנספח 16 לכתב התביעה.

49. עד כאן הדברים הכוזבים והשקריים שפרסמה הנתבעת וכעת נעבור לעובדות (הגם שאלו אינן מעניינות את הנתבעת): עו"ד נוה אינו מעורב כלל בנעשה בוועדות האתיקה. הוא אינו נמנה על חברי וועדת האתיקה. הוא אינו לוקח חלק בישיבות וועדות האתיקה. הוא אינו מקבל עדכון לגבי הדיונים וההחלטות בוועדות האתיקה. הוא אינו מתערב בשיקול הדעת המוקנה לוועדת האתיקה על-פי חוק לשכת עורכי הדין. הוא אינו מנחה מי מחברי וועדת האתיקה לגבי מדיניות אכיפה. הוא אינו "ממליץ" לוועדת האתיקה לגבי עורכי דין כאלו או אחרים. הוא אינו מתערב בהליכי המשמעת המנוהלים נגד עורכי דין.

50. במילים פשוטות: עו"ד נוה כלל אינו מעורב בוועדת האתיקה בכלל ובמקרים שהציגה הנתבעת בפרט. כל ניסיון של הנתבעת להציגו ככזה הוא שקר גס שנועד להכפיש את עו"ד נוה ולפגוע (במכוון) באמון ציבור עורכי הדין בלשכה ובמוסדותיה.

51. זאת ועוד: כידוע, על-פי דין קיימת הפרדה מוחלטת בין מוסדות האתיקה לבין ראש הלשכה, הוועד המרכזי וועדי המחוזות (תיקון 32 לחוק לשכת עורכי הדין מיום 24.6.08). חברי וועדות האתיקה מאושרים על ידי וועדת מינויים בראשות כב' שופט בית המשפט העליון בדימוס, יעקב טירקל. וועדה זו דואגת כי הגורמים המטפלים בענייני משמעת לא יהיו קשורים לגורמים "הפוליטיים" בלשכה. ואכן, ובניגוד גמור לתמונה והרושם שביקשה הנתבעת להציג בפרסומיה, הפרדה זו נשמרת בפועל וכל עוד עו"ד נוה עומד בראש הלשכה, הלשכה תמשיך לשמור על ההפרדה הנדרשת בחוק.

52. גם הנתבעת יודעת כי עו"ד נוה כלל אינו קשור לגורמים המשמעתיים במוסדות האתיקה. לא בכדי, לא הציגה ולו בדל ראייה התומכת בטענתה השקרית כי עו"ד נוה מתליט בעצמו כנגד מי להגיש קובלנות וכנגד מי לא להגיש. כאחת שעוסקת בדברי תעמולה, היעדר ראיות לא הפריע לה לפרסם שקרים אלו כנגד עו"ד נוה מתוך מטרה לפגוע בו ובשמו הטוב.

53. "הראיה" היחידה שהציגה הנתבעת הינה העובדה כי עו"ד נוה מינה פעם אחת (בלבד) את יו"ר וועדת האתיקה המחוזית, עו"ד גבי מויאל, כבורר. אמת, בכל התקופה שעו"ד נוה מכהן בתפקיד ראש הלשכה (החל מחודש יוני 2015), מינה עו"ד נוה את עו"ד מויאל פעם אחת כבורר (בהתאם לשיקול הדעת שהעניקו לו צדדים לחוזה מסחרי שביקשו שהוא ימנה בורר מתאים). אלא שבין זה לבין "שליטה" בוועדת האתיקה אין דבר וחצי דבר.

54. זאת לא רק מן הטעם שאין בכך כדי "לקנות" את שיקול דעתו המקצועי והעצמאי של עו"ד מויאל כיו"ר וועדת האתיקה (ולא בכדי לא הוצגה אף ראייה התומכת בטענה חמורה שכזו). אלא גם מן הטעם שלצד עו"ד מויאל מכהנים 24 חברי וועדת אתיקה נוספים כאשר קולו של כל אחד מהם הוא שווה. לעו"ד מויאל אין כל "כוח" עודף בהצבעה הנעשית בוועדת האתיקה. לכן ברור, כי במינוי האמור לתפקיד בורר (פעם אחת בלבד בתקופה של שנה וחצי) אין משום העברה של הכוח לידי של עו"ד נוה. למותר לציין, כי טענה מסוג זה אף מציגה גם את עו"ד מויאל באור שלילי, פוגעת במוניטין המקצועי שלו ומייחסת הן לו והן לעו"ד נוה התנהלות פסולה ובלתי תקינה ויש שיאמרו אף מושחתת.

55. באשר לטענה השקרית בעניין עו"ד נבות תל-צור נחזור ונאמר, כי כפי שעו"ד נוה במהלך תקופת כהונתו כראש הלשכה מעולם לא המליץ להאשים או להימנע מלהאשים עורך דין כלשהו, כך הוא מעולם לא שוחח עם מי מחברי וועדת האתיקה בעניין עו"ד תל צור.

56. הנה כי כן, הקביעות הנחרצות (שהוצגו לקוראים כעובדות) שפרסמה הנתבעת בפרסומיה הנ"ל הינן קביעות שקריות, מכפישות ומבזות בצורה חמורה ביותר את הלשכה ואת עו"ד נוה העולות לכדי לשון הרע באופן בוטה ומובהק. את זאת לא ניתן להתיר!

ד(2) הפרסום הדיבתי והכוזב השני – עו"ד נוה "סידר" ללקוחה שלו לזכות במכרז של עשרות

מיליונים

57. לאחר שסיימה הנתבעת לפגוע באמון ציבור עורכי הדין בהנהגת הלשכה ובמוסדות האתיקה, החליטה הנתבעת לעבור לשלב נוסף במסע התעמולה שלה כנגד ראש הלשכה – ניסיון להציג את ראש הלשכה כאחד שפועל בניגוד עניינים על מנת להיטיב עם המקורבים לו על חשבון ציבור עורכי הדין.

58. בכך בדיוק עסקה הכתבה המכפישה השניה שפרסמה הנתבעת ביום 22.1.17 אשר כותרתה: "הזוכה בחוזה של עשרות מיליונים לביטוח חברי לשכת עורכי הדין: חברת מנורה, לקוחה של אפי נוה העומד בראש הלשכה" (נספח 15 לעיל). באמצעות כותרת זו, ביקשה הנתבעת להעביר את המסר המוטעה כי עו"ד נוה ניצל את מעמדו כראש הלשכה וסידר ללקוחה שלו זכייה במכרז של עשרות מיליוני שקלים על חשבון טובת ציבור עורכי הדין. כפי שנראה להלן, מדובר בהשמצה נבזית ומכוערת הרחוקה מהאמת.

59. על מנת שבית המשפט הנכבד ייווכח כי מדובר בהשמצה שקרית ומכוערת, נציג בקצרה את הרקע העובדתי הרלוונטי והמלא בעניין זה (בשונה מהמגמתי והמטעה המשקף את פרסומי הנתבעת).

60. ציבור עורכי הדין בישראל מבוטח באמצעות לשכת עורכי הדין בביטוח אחריות מקצועית קולקטיבי. הרעיון העומד מאחורי ביטוח קולקטיבי זה, הינו שבאמצעות איגוד עורכי הדין לכוח קנייה אחד, יהיה ניתן לקבל תנאים טובים יותר אילו כל עורך דין היה מנהל משא ומתן עצמאי עם חברת הביטוח כפרט. הלשכה הייתה מנהלת את המשא ומתן ומציגה לציבור עורכי הדין חבילת ביטוח מומלצת. יובהר, כי מדובר בחבילה מומלצת בלבד ואין כל מניעה שעורך הדין יתקשר עם חברת ביטוח אחרת כראות עיניו.

61. החל משנת 2006 ועד 2016 חברת מגדל הייתה חברת הביטוח המומלצת על ידי לשכת עורכי הדין. בשנים 2006, 2010, 2013 ו-2015 קיימה הלשכה מכרזים לבחירת המבטחת המומלצת לתקופת הזמן הבאה. אלא שלמעט חברת מגדל, יתר חברות הביטוח נמנעו מלגשת למכרזים אלו ולהציע הצעות המתחרות בהצעת מגדל. הטעם לכך היה שמגדל נמנעה במכוון מלתת חשיפה מלאה של נתוני התביעות בתקופות הזמן בהן היא המבטחת המומלצת שזכתה במכרזי הלשכה. כפועל יוצא מכך, יתר חברות הביטוח שרצו להתחרות על תיק הביטוח המומלץ של הלשכה, לא יכלו ליתן הצעות מושכלות על בסיס נתוני תביעות האמת לצורך הערכת הסיכון והצעת פרמיה אטרקטיבית בהתאם. הפער במידע העניק לחברת מגדל יתרון בלתי הוגן במידע ובנתונים בשלב ניסוח הצעת המכרז.

62. מטבעם של דברים במצב של היעדר תחרות, חבילת הביטוח שהוצעה בשנים האחרונות לעורכי הדין על ידי חברת מגדל לא הייתה המיטבית ביותר שהיה ניתן להציע לציבור עורכי הדין במצב של תחרות חופשית. זאת הן בהיבט גובה הפרמיה, הן בהיבט היקף הכיסוי הביטוחי והן בהיבט תנאי הפרמיה והכיסוי הביטוחי.

63. עם היבחרו של עו"ד נוה לתפקיד ראש הלשכה, הוחלט לפעול על מנת לעודד תחרות אמיתית והוגנת בין חברות הביטוח מתוך מטרה ברורה לשפר את התנאים המוצעים לעורכי הדין. אחד מהמהלכים שביצעה הלשכה (באמצעות מנכ"ל הלשכה) הייתה פנייה לחברת מגדל על מנת שזו תעביר ללשכה את

היסטוריית התביעות של תיק הביטוח של חברי הלשכה. זאת בכדי שבמכרז הבא המתייחס לתקופת הזמן שמשנת 2017 ואילך, חברות ביטוח נוספות יוכלו להשתתף במכרז ולהציע תנאים מתחרים העשויים לשפר את חבילת הביטוח המוצעת לעורכי הדין.

64. אלא שחברת מגדל, שביקשה לשמור על מצב בו היא "השחקנית" היחידה במכרז ביטוח האחריות המקצועית של לשכת עורכי הדין, סירבה להעביר את הנתונים המבוקשים ללשכת עורכי הדין. לפיכך, וכחלק מהניסיון לכפות על מגדל להעביר את הנתונים המבוקשים ללשכה הגישה הלשכה תלונה לממונה על שוק ההון, ביטוח וחסכון במשרד האוצר. ואכן, רק בעקבות הגשת התלונה לממונה, נאותה חברת מגדל להעביר את המידע והנתונים המבוקשים ללשכת עורכי הדין.

65. עם קבלת המידע והנתונים הנדרשים התקשרה הלשכה (באמצעות הוועד המרכזי) עם יועץ ביטוח מומחה על מנת שזה יבנה את הפוליסה המיטבית ויפרסם מכרז מסודר בין חברות הביטוח השונות וישיג ללשכה ולציבור עורכי הדין את ההצעה הטובה ביותר. יועץ הביטוח, ביחד עם מנכ"ל הלשכה, החלו לעבור על הכיסוי הביטוחי על מנת לבצע בו שיפורים ותוספות שעיקרם הם שני אלו: האחד, הרחבת הכיסוי הביטוחי כך שזה יותאם לצרכים והסיכונים השונים הקיימים כיום; השני, השגת מחיר אטרקטיבי לחברי הלשכה תוך ניצול הכוח הכלכלי של חברי הלשכה יחד.

66. יועץ הביטוח מטעם הלשכה קיים מספר פגישות בעניין ואף פנה באופן יזום לחברות ביטוח אחרות על מנת לעניין אותן בהשתתפות במכרז. בעניין זה נעשתה עבודה רבה ואיכותית (ואין זה מפתיע שהביאה הישגים רבים לחברי לשכת עורכי הדין). בסופו של דבר, עלה בידי יועץ הביטוח להביא למצב בו לראשונה, שלוש חברות ביטוח מובילות השתתפו במכרז והציעו הצעות (חברות הביטוח איילון, מגדל ומנורה).

67. בשלב פתיחת ההצעות התברר כי הצעתה של מנורה הייתה ההצעה המיטבית ביותר עם ציבור עורכי הדין. כך, התברר כי הצעתה של מנורה הייתה ההצעה הזולה ביותר בכל קטגוריה ביטוחית למעט בקטגוריה אחת (בה הייתה שניה לחברת הביטוח איילון). גם מבחינת היקף הכיסוי ותנאיו, הצעתה של מנורה הייתה המיטבית ביותר עם ציבור עורכי הדין. לא זו בלבד שבניגוד לחברת הביטוח מגדל, מנורה לא הגישה הסתייגויות לתנאי הפוליסה המבוקשים על ידי הלשכה, אלא שבנוסף מנורה הגדילה לעשות וצירפה הצעות אטרקטיביות ובעלות ערך לשיפור הכיסוי ולהרחבתו מעבר למבוקש על ידי הלשכה ויועץ הביטוח.

68. כאן המקום לציין כי לאחר פתיחת ההצעות, וכנהוג, פנו מנכ"ל הלשכה ויועץ הביטוח לחברות הביטוח שהשתתפו במכרז על מנת שאלו ישפרו את הצעותיהן. מגדל ואיילון סירבו לשפר את הצעותיהן. מנורה לעומת זאת, שיפרה את הצעתה והביאה לכך שגם בקטגוריה היחידה בה היתה שניה מבחינת מחיר הפרמיה לחברת איילון, הצעתה המשופרת היא הזולה ביותר.

69. על רקע זה המליץ יועץ הביטוח שהלשכה תבחר את הצעתה של מנורה. זאת שכן מדובר גם בהצעה הזולה באופן משמעותי מיתר ההצעות האחרות וגם בהצעה שכוללת הרחבות ושיפורים נוספים בהיקף הכיסוי ותנאיו ללא כל תוספת פרמיה. כך לדוגמא, בזכות הפעולות המוצלחות של הלשכה ויועץ הביטוח, הצליחה הלשכה לגרום לכך שבועדת הערר על החלטת חברת הביטוח לדחות את תביעת הביטוח, יהיה חבר גם נציג לשכת עורכי הדין. זהו הישג משמעותי ביותר שאין ספק שיטיב עם ציבור עורכי הדין.

70. יועץ הביטוח מסר את המלצותיו לוועדת המכרזים של הלשכה. מדובר בוועדה בה חברים היועץ המשפטי החיצוני של הלשכה, מנכ"ל הלשכה, חשב הלשכה ויו"ר ועדת הכספים בלשכה. ראש הלשכה עו"ד נוה אינו חבר בוועדת המכרזים ואינו משתתף בישיבותיה.
71. וועדת המכרזים בחנה את המלצותיו של יועץ הביטוח והחליטה פה אחד להתקשר עם חברת הביטוח מנורה. שהרי הצעתה של מנורה הייתה הטובה ביותר בכל אמות מידה אפשריות.
72. לאחר אישור וועדת המכרזים של הלשכה, התקיימה ישיבת הוועד המרכזי – האורגן המבצע בלשכה אשר נדרש לאשר את החלטת וועדת המכרזים (בו חברים לצד ראש הלשכה 16 עורכי דין נוספים, נציגי המחוזות ונבחרי המועצה הארצית). קודם לישיבה קיבלו חברי הוועד המרכזי העתק של חוות דעת יועץ הביטוח והמלצותיו. במהלך הישיבה יועץ הביטוח אף הגיע על מנת לתת סקירה בעל-פה של חוות דעתו והמלצותיו ולהשיב לשאלות חברי הוועד המרכזי. ואכן, התקיים דיון ארוך ורציני בו קיבלו חברי הוועד המרכזי סקירה ותשובות לכל שאלה שהייתה להם.
73. אין זה סוד כי משרדו של עו"ד נוה מעניק מזה שנים רבות שירותים מקצועיים לחברות ביטוח וביניהן חברת הביטוח מנורה וחברת הביטוח איילון שהשתתפו במכרז (ובעבר אף ייצג משרדו את חברת מגדל). עו"ד נוה השתתף בישיבת הוועד המרכזי ותרם מהמומחיות והניסיון הרב שלו בתחום הביטוח (וכמובן שאין איסור בדין שהוא לא יהיה נוכח בישיבה). הדבר אפילו מתבקש שכן יש לנצל את הניסיון והידע האישי שצוברים חברי הוועד המרכזי לשם קבלת החלטה טובה ומושכלת יותר לטובת ציבור עורכי הדין.
74. עם זאת, בשעת ההצבעה על הזוכה במכרז, הודיע עו"ד נוה כי אין בכוונתו להשתתף בהצבעה, שכן משרדו עוסק בתחום הביטוח וחלק מהחברות שהשתתפו במכרז מצוי או היה מצוי עם משרדו בקשרי עבודה. עו"ד נוה גילה אפוא על העניין האישי שעשוי להיות לו בהצבעה ואף נמנע מלהשתתף בהצבעה.
75. לאחר שלב זה, חברי הוועד המרכזי הצביעו והחליטו פה אחד לקבל את המלצת יועץ הביטוח החיצוני וועדת המכרזים הבלתי תלויה. כך, נבחרה הצעתה של חברת הביטוח מנורה כהצעה הזוכה במכרז. יוער, כי על-פי המכרז, לכל חברת ביטוח עמדה הזכות להיעזר בסוכן ביטוח עמו היא נוהגת לעבוד. ואכן, מנורה בחרה את סוכנות הביטוח "מדנס" כסוכנות הביטוח שתפעל מטעמה (כפי שלכל חברת ביטוח אחרת היתה הזכות לבחור את סוכן הביטוח שיפעל מטעמה).
76. וזאת יודגש: מדובר בהישג חשוב ביותר המיטיב עם ציבור עורכי הדין בישראל. כך לדוגמא, מאמצי הלשכה הביאו לכך שלרשות עורכי הדין עומדת כיום פוליסת ביטוח הזולה משמעותית מהפוליסה שהייתה קיימת ערב המכרז. כך לדוגמא, מסלול הביטוח השכיח ביותר לעורכי הדין הינו מסלול "גבול אחריות רגיל עם השתתפות עצמית רגילה". רוב עורכי הדין בוחרים במסלול זה. והנה, בזכות הלשכה, בשנת 2017 עורכי דין ישלמו סך של 1,650 ₪ בלבד חלף סך של 1,950 ₪ ששילמו למגדל בשנת 2016 קודם לזכייתה של מנורה במכרז. מדובר בירידה משמעותית בפרמיה בשיעור של 20% בגין אותו מסלול ביטוחי ואין ספק כי מדובר בהפחתה משמעותית ביותר לעורכי דין רבים.
77. כל האמור עד כה אינו אמור להפתיע את הגב' שפורר. במהלך הפגישה שהתקיימה כאמור ביום 17.1.17 באי כוח הלשכה ודוברת הלשכה הראו לגב' שפורר כי בניגוד לטענותיה, הליך המכרז היה תקין ביותר כאשר יועץ הביטוח העצמאי וכן וועדת המכרזים של הלשכה קבעו במפורש כי הצעתה של מנורה הינה ההצעה המיטיבה ביותר עם עורכי הדין. גב' שפורר אף קיבלה סקירה מפורטת

המעידה כי הצעתה של מנורה הינה ההצעה הטובה ביותר מכל הבחינות והיא זו שמיטיבה עם ציבור עורכי הדין. בנוסף, הוצג לגבי שפורר כי עו"ד נוה נמנע מלהשתתף בהצבעה על הזוכה במכרז. לגבי שפורר אף הוצגו מסמכים (דוגמת פרוטוקול ישיבת הוועד המרכזי וחוות דעת יועץ הביטוח שהועברה לעיון חברי וועדת המכרזים והוועד המרכזי קודם לשיבה). עם זאת, נוכח העובדה כי מדובר במסמכים שאינם פומביים, לא היה ניתן לספק לגבי שפורר העתק.

78. נהוג לומר על העוסקים בתעמולה, כי הם לא נותנים לעובדות לבלבל אותם. ואכן, בהתאם לסטנדרט הנהוג בתחום זה, הגבי שפורר לא נתנה לעובדות שהוצגו בפניה לבלבל אותה או את המטרה שהיא הציבה לנגד עיניה בפרסום הכתבות כנגד הלשכה ועו"ד נוה.

79. ראשית, בעת ניסוח כותרת הכתבה המכפישה השניה אשר העבירה (במכוון) רושם פוגע ושגוי של ראש לשכה שמבקש להיטיב עם המקורבים לו בניגוד להוראות מנהל תקין. העובדות, כאמור לעיל, הינן שונות לגמרי.

80. גם בגוף הכתבה המשיכה הנתבעת עם העברת המסר השלילי כנגד עו"ד נוה. כך ציינה בעמ' 3 לכתבה המכפישה השניה כי "כעת מתברר שנוה השתתף בדיונים רבים שעסקו במכרז, למרות שמנורה היא אחד הלקוחות הגדולים והוותיקים במשרדו נוה-אטיאס" (נספח 15).

81. יתרה מכך: הנתבעת בחרה שלא לציין בכתבה המכפישה השניה את כל העובדות המהותיות שאין ספק שהיו ידועות לה, אך היה בהן כדי לפגוע במסר התעמולה השלילי שביקשה הנתבעת להעביר בפרסומיה:

81.1. הנתבעת הסתירה מקוראיה נתונים המעידים כי הצעתה של מנורה הייתה ההצעה הטובה ביותר מכל הבחינות (כספית, היקף הכיסוי ותנאי הפוליסה) לעומת יתר חברות הביטוח המשתתפות במכרז.

81.2. הנתבעת הסתירה מקוראיה כי יועץ הביטוח החיצוני והעצמאי עמו התקשרה הלשכה המליץ אף הוא להתקשר עם חברת הביטוח מנורה.

81.3. הנתבעת הסתירה מקוראיה כי וועדת המכרזים הבלתי תלויה של הלשכה בחנה את הצעות המשתתפות במכרז והגיעה אף היא פה אחד למסקנה כי יש לבחור בהצעתה של מנורה.

81.4. הנתבעת הסתירה מקוראיה כי ההחלטה לאשר את המלצת יועץ הביטוח וועדת המכרזים להתקשר עם מנורה כזוכה במכרז התקבלה גם בוועד המרכזי פה אחד ללא הסתייגות.

81.5. הנתבעת הסתירה מקוראיה שעל-פי תנאי המכרז, לחברת הביטוח עומדת הזכות לבחור בסוכן ביטוח עמו היא נוהגת לעבוד, ולפיכך (ובניגוד לטענת הנתבעת) לא היה כל צורך בפרסום מכרז נוסף ונפרד לסוכן ביטוח.

82. הסתרת עובדות מהותיות אלו מעידה כשלעצמה, כי הנתבעת לא ביקשה להציג בפני קוראיה פרסום מדויק, מקצועי והוגן של ידיעות, אלא פרסום מטעה ומסולף, וזאת בניגוד גמור לסטנדרטים הנדרשים במלאכת העיתונות. התנהלות זו רק מחזקת את המסקנה כי מדובר בדברי תעמולה ולא בעיתונאות רצינית ומקצועית.

83. ושוב נאמר כי הנתבעת לא הסתפקה בכך. הנתבעת ביקשה להראות כי עו"ד נוה "דואגי" לכל לקוחותיו ולא רק למנורה. וכך, במקום בו תיארה הנתבעת את פעולות הלשכה לאתר שהמפסידות

במכרז (מגדל ואיילון) ניסו לייצר "עובדות בשטח" שייתרו את תוצאות המכרז (באמצעות פנייה ישירה לחברי לשכת עורכי הדין ושינוי המחיר שהן עצמן הציעו במכרז), כתבה הנתבעת כי את חברת הביטוח מגדל, הלשכה תקפה. לעומת זאת (כך לפי פרסום הנתבעת), כלפי חברת איילון, המקבלת שירותים משפטיים ממשרדו של עו"ד נוה, הלשכה הייתה עדינה יותר. ובלשונה בעמ' 4 לכתבה:

"אלא שהלשכה הרחיקה לכת, והזהירה מפני התקשרות עם מגדל ושלחה פרסום שלילי על התנהלות ביטוח ישיר. במיילים ששלחה הדגישה הלשכה שהיא עומדת באופן מלא רק אחרי ביטוח האחריות המקצועי של מנורה, וציינה כי מגדל מציעה מחירים נמוכים יותר רק אחרי שהפסידה במכרז. גם איילון הציעה לחברי לשכת עורכי הדין פוליסה במחירים נמוכים יותר – וגם אותה הזכיר נוה בפרסומיו, אבל במקרה שלה גובה הלהבות וכמות האיזכורים היו נמוכים בהרבה. גם איילון היא לקוחה של משרד נוה-אטיאס".

84. מדובר כמוכן בשקר גס. במסגרת המענה לפנייה השישית הובהר לנתבעת כי הלשכה ראתה בחומרה את ניסיון של חברת מגדל וחברת איילון לעקוף את "כללי המשחק" ההוגנים במכרז באמצעות פנייה ישירה לעורכי הדין לאחר שהפסידו במכרז. מסיבה זו, ובהתאם להתחייבותה של הלשכה כלפי מנורה הזוכה במכרז, פנתה הלשכה לעורכי הדין והבהירה להם כי הזוכה במכרז הינה חברת הביטוח מנורה והיא החברה המומלצת על ידי הלשכה. בניגוד גמור לטענת הנתבעת, הלשכה תקפה באותו אופן את חברת איילון שהיא כאמור אחת מלקוחות משרדו של עו"ד נוה. חברת איילון לא קיבלה הנחות בעניין זה. מדובר בסילוף נוסף של הנתבעת אשר נועד לייצר "כותרות" ולהציג את עו"ד נוה כמי שמבקש להיטיב או להקל עם מקורביו. עוד יודגש כי מי שפרסם את ההודעה לציבור עורכי הדין היה בכלל מנכ"ל הלשכה ולא עו"ד נוה, אך כאמור הנתבעת לא נתנה לעובדות לבלבל אותה. העתק הודעת מנכ"ל לשכת עורכי הדין לציבור עורכי הדין מצ"ב **כנספח 17** לכתב התביעה.

85. ערב הגשת תביעה זו חזרה הנתבעת על דברי לשון הרע שפרסמה בכתבה המכפישה השניה במטרה שקופה להגדיל את כמות הצופים במסרי התעמולה השלילים שלה. כך, באמצעות דף "הפייסבוק" שלה (לו כאמור כ- 15,500 עוקבים) כתבה הנתבעת את הדברים הבאים:

"נכון שיש את המכתבי שרשרת האלו שבהם כדי שיקרה לכם משהו טוב אתם צריכים להעביר את ההודעה לאיזה 10 אנשים. אז אולי תעבירו את הפוסט הבא לאיזה 10 עורכי דין שאתם מכירים? מה ייצא לכם מזה? ובכן תארו לכם שהייתה מגלים גוף בעל עוצמה והשפעה על כל מוקדי הכוח בישראל. והייתם חושפים התנהלות מאוד בעייתית של הגוף הזה ושל העומד בראשו. והעולם היה שותק. לא הייתם יורדים מהפסים? כי אני מאד קרובה לזה.

...
ותגידו לעורכי הדין שאתם מעבירים להם שיתוה למשל אם זה נורמלי שיו"ר לשכת עורכי הדין משתתף פעיל במשך דיון לא קצר על העברת מכרז של עשרות מיליוני שקלים ללקוחה של משרדו הפרטי ורק שניה לפני ההצבעה אומר שהוא מנוע מלהצביע ונשאר בחדר – שפשוט יסתכלו על הפרוטוקול המלא בעצמם – זה שאפי נוה ומשרד עורכי הדין לא רצו לתת לי.

הנה הפרוטוקול המלא - <http://www.ha-makom.co.il/node/4781>

: <http://www.ha-makom.co.il/article/shpurer-bar-association>

והנה התחקיר הראשון-

[http://www.ha-makom.co.il/art.../sharon-shpurer-lishka-](http://www.ha-makom.co.il/art.../sharon-shpurer-lishka-menorah)

[menorah](http://www.ha-makom.co.il/art.../sharon-shpurer-lishka-menorah) והנה התחקיר השני שבו נחשף הפרוטוקול-

העתק "הפוסט" שפרסמה הנתבעת ביום 27.1.17 מצ"ב **כנספח 18** לכתב התביעה.

ה. עילות התביעה והסעדים המתבקשים

86. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 (להלן: "חוק לשון הרע") קובע כי לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול:

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;..."

87. נדמה כי לא יכול להיות ספק שהפרסומים השונים של הנתבעת – הן בכתבות שפרסמה והן ב"פוסטים" בדף הפייסבוק שלה – עולים לכדי לשון הרע. הצגת הלשכה כגוף הפועל בניגוד לסדרי מנהל מקובלים ואת ראש הלשכה כאדם המנצל לרעה את תפקידו למען קידום ענייני משרדו וגחמותיו הינה ללא כל ספק פרסום משפיל, מבזה ופוגעני העומד בניגוד לדין. כך במיוחד בקשר לראש הלשכה, שכן הנתבעת ייחסה לו למעשה מעשים הגובלים בפעילות פלילית. זאת בעוד הלשכה וראש הלשכה התנהגו בסטנדרטים הציבוריים הגבוהים ביותר ועל-פי יעוץ משפטי שוטף.

88. דברים אלו חמורים ביותר שעה שהנתבעת ביקשה להציג עצמה כעיתונאית "עצמאית" ו"רצינית", המבקשת להביא ידיעות "אובייקטיביות" בפני ציבור קוראיה ולהציג את הפרסומים הכוזבים כ"תחקיר" עיתונאי ואובייקטיבי. אלא שכאמור לעיל, בפועל עיסוקה של הנתבעת במקרה זו הוא קידום דברי תעמולה מטעים ומסולפים נגד הלשכה וראש הלשכה מהטעמים הזרים שנזכרו לעיל. מדובר בהשמצות מכוערות ושקריות.

89. נוכח התנהלותה הנפסדת של הנתבעת ראוי להזכיר כי כל "מוצר" עיתונאי חייב להיות מבוסס על סטנדרטים של "עיתונאות אחראית". סטנדרטים אלו ניתן למצוא בתקנון האתיקה המקצועית של מועצת העיתונות שככל הנראה נשכח מהנתבעת שעה שניסחה את הפרסומים כנגד הלשכה וראש הלשכה. כך בסעיף 2 לתקנון נקבע כי "עיתון ועיתונאי יהיו נאמנים לחופש העיתונות ולזכות הציבור לדעת בהגישם לציבור שרות מקצועי ובפרסום מדויק, הוגן ואחראי של ידיעות ודעות". בעניין זה ייאמר כי הפרסום נדרש לשקף אמת "שלמה" ולא חלקית ומגמתית. כלומר, שלא ייעדרו ממנו פרטים המשנים את הרושם הכללי המתקבל מהפרסום לשם השגת יעדים זרים שאין להגן עליהם – כפי שנהגה הנתבעת.

90. בסעיף 4(א) לתקנון נקבע כי "לא יפרסמו עיתון ועיתונאי ביודעין או ברשלנות דבר שאינו אמת, אינו מדויק, מטעה או מסולף". והרי, זה בדיוק מה שעשתה הנתבעת בפרסומיה נגד הלשכה וראש הלשכה. היא הציגה במקרים מסוימים מידע שקרי, במקרים אחרים מידע מגמתי ובמקרים אחרים מידע חלקי מטעה ומסולף שיהא תואם למסרי התעמולה השליליים שביקשה להעביר לקוראיה.

91. מתוכן הפרסומים וכן מהתנהלותה הקיצונית של הנתבעת, ברור כי לא עומדת לה כל טענת הגנה כנגד פרסום דברי לשון הרע. לא טענת "אמת דיברתי" ולבטח שלא אחת מטענות תום הלב.

92. מובן מאליו כי נוכח פרסומי הנתבעת נגרמו ללשכה ולראש הלשכה נזקים אדירים שטרם התברר היקפם המלא. שמו הטוב של עו"ד נוה (המתנדב לתפקידו ללא תשלום שכר) נפגע נוכח הפרסומים החוזרים של הנתבעת כי מדובר ב"רודף" "רודף" ואף "מושחת" המבקש להיטיב עם המקורבים לו. גם שמה הטוב של הלשכה כמוסד רציני ומכובד המבצע כל פעולה באופן ענייני לטובת ציבור עורכי הדין נפגע. הלשכה וועדות האתיקה הוצגו כגוף מוטה, נשלט, הפועל על-פי תכתיבים, גחמות אישיות

ושיקולים זרים. במקרה זה מדובר בנזק משמעותי ביותר, היות ואמון ציבור עורכי הדין בלשכה (הציבור בכלל) הוא האמצעי החשוב ביותר ללשכה.

93. בעניין זה די להביט בתגובות הארסיות הרבות בדף "הפייסבוק" של הנתבעת כדי לראות כי מדובר בנזקים תדמיתיים קשים ביותר.

דוגמא לתגובות בעמוד "הפייסבוק" של הנתבעת מצ"ב **כנספח 19** לכתב התביעה.

94. פרסומים כוזבים אלו נעשו כאמור לא ברשלנות או בהיסח הדעת. מדובר בפרסומים שבוצעו בזדון ובאופן סדור ומחושב מתוך כוונה לפגוע בלשכה וראש הלשכה. התנהלותה של הנתבעת קודם לפרסומים (כמפורט לעיל), וכן תוכן הפרסומים עצמם מעידים כי הנתבעת סימנה את המטרה מראש – השפלת הלשכה וראש הלשכה. לא אמת עמדה לנגד עיני הנתבעת, כי אם רצון מכוון וזדוני לפגוע בלשכה וראש הלשכה.

95. נוכח האמור לעיל, התובעים זכאים לקבלת הסעדים המפורטים בכותרת התביעה ובכלל זה תשלום פיצויים בגין הנזקים הקשים שזו גרמה ללשכה ולראש הלשכה. כך, יש לחייב את הנתבעת בתשלום פיצויים ללא הוכחת נזק בשיעור כפול בשל הכוונה לפגוע.

96. כמפורט לעיל, מדובר **בשבעה פרסומים שונים**: הכתבה המכפישה הראשונה מיום 9.1.17 (נספח 7), הכתבה המכפישה השניה מיום 22.1.17 (נספח 15) וחמשת "הפוסטים" מימים 9.1.17 (נספח 8), 27.1.17 (נספח 18) ו- 29.1.17 (נספח 16). בהתאם לסעיפים 7א(ג)-(ה) לחוק לשון הרע, בגין כל פרסום מכפיש על הנתבעת לפצות את התובעים בסך של 138,534 ₪ (100,000 ₪ "פיצוי כפול" בצירוף 38,534 ₪ שהינו שערור מהמדד הבסיסי הקבוע בחוק לשון הרע). סך הכל, פיצויים ללא הוכחת נזק בסך של 969,738 ₪.

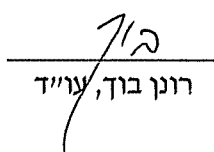
97. כאן המקום לציין כי הנזקים שנתבעו בכתב התביעה נאמדו על ידי התובעים נכון למועד הגשת התביעה. ברור מאלו כי ישנם נזקים שבשלב זה עדיין לא ניתן לאמוד את טיבם. התובעים שומרים על זכותם לאמוד נזקים עתידיים כאלה כמו גם נזקים שטרם התגבשו ולתבוע גם אותם מהנתבעת.

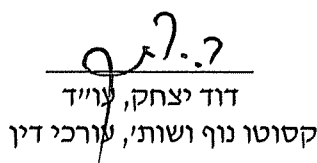
ו. סוף דבר

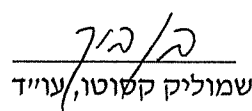
98. סופם של דברים תחילתם: אין עסקינן בעיתונאית, כי אם במי שמבקשת לנקוט באמצעי תעמולה נגד הלשכה וראש הלשכה וזאת מטעמים זרים ופסולים. ברי, כי זו אינה זכאית להגנת הדין ובית המשפט לאחר שבאופן מכוון ומכוון הוציאה דיבתה של הלשכה ושל ראש הלשכה.

99. נוכח כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לתביעה וליתן סעדים כמבוקש בכותרת התביעה. בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעת בהוצאות התובעים לרבות שכר טרחת עורכי דין בצירוף מע"מ כדין.

100. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון ולהכריע בתביעה זו.

רונן בוק, עו"ד

דוד יצחק, עו"ד
קסוטו נוף ושות', עורכי דין
ב"כ התובעים

שמוליק קשוטו, עו"ד